

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Menneske-Slægten

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Menneske-Slægten", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1841_705_1-txt-shoot-idm102.pdf (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Menneske-Slægten.

- 1 **A**andepustet fra det Höie
Gjorde mig til Jordens Drot,
Abekat og Papegöie
Af mig har en Skygge blot:
Abe Skyggen af mit Bryst,
Papegöien af min Röst,
Men mit Blik, mit Ord og Mæle
Ei al Verdens Ravne stjæle.
- 2 277 De Umælende heneden,
Immer eens, fra Först til Sidst,
Er, som Skoven og som Heden,
Havet her og Klippen hist,
Lagt i Elementers Baand,
Deres Liv har ingen Aand;
Ene giennem alle Tider
Til Forklaring jeg fremskrider.
- 3 Döden, som og jeg maa friste,
Seierrig jeg giennemgaaer;
Ei blot Runer kan jeg riste,
Saa mit Navn med Klippen staaer,
Men, trods Döden, kæmpestærk
End fortsætter jeg det Værk,
Som, Aartusinder tilbage,
Yppedes i Ungdoms-Dage!
- 4 Hvad mig tidlig randt i Sinde,
Som det *Aanden* mig indskiöd,
Hvad jeg kæmped for iblinde,
Da min *Fölelse* jeg löd,
Det med Flid jeg pönser paa
Nu at kiende og forstaae:
Jordens Dyb og Himlens Bue
Haaber jeg at giennemskue.
- 5 Sjungende jeg kom til Verden,
Selv min Graad var Vemodssang,
Skjaldekvad med Herrefærden
Fölger som med Ordet Klang;
Al min Vidskab var kun Tant,
Hvis Grund-Tonen ei jeg fandt;
Thi hvad först mig laae paa Tunge,
Sidstemand skal *klart* udsjunge.
- 6 278 Först jeg gik paa lange Reiser
Efter Soel og Himmeltegn,
Derom Mindes-Mærket kneiser
Herlig i hver Himmel-Egn;
Siden prøved jeg med Lyst
Kræfter mine saa i Dyst,
At hvor jeg holdt Slag med Jetter,
Sporet aldrig man udsletter.
- 7 Nu jeg sidder og aftegner
Reisen hist og Daaden her,
Overveier og beregner
Alting baade fjernt og nær,
Til i mig fra Fod til Top

Under Solen Alt gaaer op,
Saa al Verden jeg omspænder
Billedlig med mine Hænder.

8 Slægte-Ledd og Folke-Stammer,
Hvori længe jeg var deelt,
Samler jeg nu i mit Kammer,
Sammensmelter til et Heelt,
Alle Tungemaal og Sprog
Mödes i min Tone-Bog,
I den finder Fugl fra Östen
Fader-Ordet, Moder-Rösten.

9 Alle Veie i det Wilde,
Ved et Feiltrin stygt og stort,
Gik vel först fra Livets Kilde
Sörgelig til Dödens Port,
Vende ved en Kraft i Lön,
Dog som den forlorne Sön,
Atter i Naturens Orden
Klarlig hjem til Odelsgaarden.

10 279 Engle en af Mine hylde,
Synge höit: Han er Guds Sön,
Han oprandt i Tidens Fylde,
Frelste herlig Adams Kiön!
Han afkasted Dödens Aag,
Vendte Blad i Livets Bog,
Baned giennem dybe Vande
Vei til Hjertets varme Lande!

11 Deres Navn er *Christenheden*,
Der jeg leved op paany,
Kvægedes ved Duft fra *Eden*,
Svang mig atter let i Sky,
Skimter alt det skjulte Baand,
Som forbinder Stöv med Aand,
Straalebaandet, som hernelen
Dunkelt nævnes *Kiærligheden*.

12 Nu en Lyst det er at lære
Sandheds Sprog om Tidens Löb,
Til Forklaring let at bære
Livets Lys i dunkelt Svöb,
Födt med Evighedens Glands
Til den ægte Straalekrands.
Önsk mig, Jord og Hav, til Lykke!
Himlen er mit Hovedsmykke.

N. F. S. Grundtvig.